

भण

ख्यस्येति । अण् ।) तुतातभङ्गमत् न्यायशास्त्रम्
उद्ययनाचार्यमत् न्यायशास्त्रम् एतदभय-
शास्त्रवेत्ता । एतदभयमत् जागति यः इत्यर्थे
ट्येकादिति कारकात् कर्त्तरि ण्यङिता
काप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

भट्टारः, चि, (भट्तीति । भट् + क्तिप् । भट्
चाचौ तारज्जेति कर्मधारयः । पृषोदरोदित्वात्
वाधुः । यथा भट्टं स्वामित्वं ऋच्छतीति ।
अण् ।) पूज्यः । इति चिकावशेषः । (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ७ । ८६७ ।

“नोगसिद्धारभट्टारप्रशस्तकलसादयः ।

बहाय हर्षदेवेन कारागारं प्रवेशिताः ॥”)

भट्टारकः, पुं, (भट्टारः संज्ञायां कन् ।) नाचोक्तौ
राजा । इत्यमरः । १।७।१३ । देवः । तपोधनः ।
इति मेदिनी । के, २५० ॥ पूज्यः, चि । इति
जटाधरः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १।२४० ।
“प्रविष्टेषु ततः कोपात् पुरं शुभधरादिषु ।
भट्टारकामठेदिहा भूयः पुनं यत्तु यत्तु ॥”)

भट्टारकवारः, पुं, (भट्टारः संज्ञायां कन् । भट्टा-
रकः सूर्यः तस्य वारः ।) रविवारः । यथा,—
“सखे ! ज्ञाननिर्मितपाशास्तद्वय भट्टारक-
वारे कथमेतत् दत्तैः स्मृशामि ॥” इति हितो-
पदेशे १ परिच्छेदे ऋगं प्रति जन्मकवाक्यम् ॥

भट्टिः, पुं, स्वनामख्यातरामकथाश्रयमहाकायम् ।
तत्तु वनभीवास्यवशैस्वामिस्तुभट्टमहात्राक्षग-
महावैयाकरणेन कृतम् । इति जयमङ्गलकृता
तट्टीका ॥ एतत् कार्यं भर्तृहरिणा कृतमिति
भरतमञ्जिकेन लिखितम् ॥

भट्टिनी, स्त्री, (भट्टं स्वामित्वमस्या अस्तीति ।
भट्ट + इनिः + डीप् ।) नाचोक्तौ अकृताभि-
षेका राजपत्नी । इत्यमरः । १।७।१३ ॥
त्राक्षवभार्या । इति मेदिनी । ने, ३१ ॥

भट्ट इक् शिवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर०-व्यक०-सेट् । इदित् ।) शिवं कल्याण-
क्रिया वेदेन्वेव । प्रतारणे प्रविष्टोऽयम् । इक्
भङ्गयति प्रतारको मुग्धं घनदानाङ्गीकारेण ।
इति दुर्गादासः ॥

भट्ट इ ड वाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
आत्म०-सक०-सेट् ।) परिभाषण इति गोविन्द-
भट्टः । परिहास इति चतुर्भुजः । इ भङ्गते ड
भङ्गते पिङ्गी लोके । इति दुर्गादासः ॥

भट्टः, पुं, (भट्तीति । भट्ट इड परिहासे परि-
भाषणे वा + अच् ।) यथैचक्ररजातिविशेषः ।
स तु लेटात् तीव्रकन्यायां जातः । यथा,—
“लेटस्त्रीवरकन्यायां जनयामास प्रसुरान् ।
मात्रं मलं मातरश्च भट्टं कोलश्च कन्दरम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥

भट्टिलः, पुं, (भट्तीति । भट्टि + “सलिकल्पनि-
महिभट्टिमञ्जरीति ।” उणा० १ । ५५ । इति
इलच् ।) शैवकः । शूरः । इत्युवादिशेषः ॥

भट्ट ऋ ऋन् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
पर०-दिक०-सेट् ।) ऋ अचौभयत् अवभाषत्

भण्डलः

स चेह यत्तवाक्यम् । श्रीजयदेवकृतहरिसेवं
भगति परमरमणीयम् । इति दुर्गादासः ॥

भणितं, चि, (भण + क्तः ।) शब्दितम् । कथितम् ।
यथा,—

“श्रीजयदेवभणितमिदमद्भुतकेशवकेलिरहस्यम् ॥”

इति गौतमोविन्दः ॥

भणितिः, स्त्री, (भण्यते इति । भण + क्तिन् ।)
वाक्यम् । इति भूरिप्रयोगः । चिकावशेषः ॥
(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ५४ ।

“नियन्ता यद्भणितस्तद्गुणोदीरणादियम् ।

अतिप्रसङ्गभङ्गात्तत्तन्नेयतावाप्तः पुनः ॥”)

भण्टाकौ, स्त्री, (भण्यते भण्यते वा । भट् भटौ
भण्यन्ते वा + “पिनाकादयश्च ।” उणा० १ । ४ ।

१५ । इति व्याक । निपातवे च । गौरादित्वात्
डीप् ।) वार्त्ताकौ । इत्यमरः । १ । ४ । ११४ ॥

ट्टती । इति रत्नमाला । (ट्टनाकम् । तत्-
पर्यायो यथा,—

“ट्टनाकं स्त्री तु वार्त्ताकुर्भण्टाकौ भाण्टि-
कापि च ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

भण्टकः, पुं, (भट्तीति । भट्टि-उकन् ।)
श्लोकाकट्यः । इति रत्नमाला ॥ कुत्रचित्
भण्टकोऽपि पाठः ॥

भण्डः, पुं, (भण्डते इति । भट्टि प्रतारणे + अण् ।)
अश्लेषभाषी । भण्ड इति भाषा । इति
संचिप्रसारादिट्टितः ॥ तत्पर्यायः । चाटु-
पट्टः २ । इति भूरिप्रयोगः ॥

भण्डकः, पुं, (भण्ड + संज्ञायां कन् ।) खड्गन-
पत्री । इति जटाधरः ॥

भण्डनं, स्त्री, (भण्डि + भावादौ ल्युट् ।) खली-
कारः । कवचम् । युद्धम् । इति मेदिनी ।
ने, १०० ॥

भण्डहासिनी, स्त्री, (भण्डनं खलीकारेण हसति
या । हस् + णिनिः । डीप् ।) गणिका । इति
शब्दरत्नावली ॥

भण्डिः, स्त्री, (भण्डि + इन् ।) वीचिः । इति
हारावली ॥

भण्डिका, स्त्री, मञ्जिष्ठा । इति शब्दरत्नावली ॥

भण्डिरः, पुं, (भण्डिल + रणयोरैक्यम् ।) शिरीष-
वृक्षः । यथा । भण्डिलो भण्डिरो नेमीति भरत-
वृत्तवाचस्पतिः ॥

भण्डिलः, पुं, (भण्डते परिहसतीवेति भाषते
इवेति वा । भण्डि + “सलिकल्पनिमहिभट्टि-
मञ्जरीति ।” उणा० १ । ५५ । इति इलच् ।)
शिरीषवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ६३ ॥
(तत्पर्यायो यथा,—

“शिरीषो भण्डिलो भण्डो भण्डिरश्च कपीतनः ।

शुकपुष्पः शुकतरुर्दुपुष्पः शुकप्रियः ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

भण्डिलः, चि, (भण्डि + इलच् ।) शुभः । दूतः ।
इत्युवादिशेषः ॥ शिल्पी । इति संचिप्रसारा-
दिट्टितः ॥

भट्टनः

भण्डी, स्त्री, (भण्डते इति । भण्डि-इन् ।) रुद्रि-
कारादिति पक्षे डीप् ।) मञ्जिष्ठा । इत्यमरः ।

२ । ४ । ६१ ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—

“मञ्जिष्ठा विकसा जिह्वी समञ्जा कालमेधिका ।

मण्डकपर्णी भण्डीरी भण्डी योजनवज्रापि ॥

रसायन्यरणा काला रक्ताङ्गी रक्तयष्टिका ।

भण्डीतकी गण्डीरी च मञ्जुषा वल्हराजिनी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

शिरीषवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्या-
योऽस्या यथा,—

“शिरीषो भण्डिलो भण्डी भण्डीरश्च कपीतनः ।

शुकपुष्पः शुकतरुर्दुपुष्पः शुकप्रियः ॥”

अतश्चित्रता । तत्पर्यायो यथा,—

“अतश्चित्रता भण्डी स्यात् चित्रता त्रिपुटापि
च ।

सर्वाङ्गभूतिः सरला निशीचा रेचनीति च ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

भण्डीतकी, स्त्री, (भण्डी सती तक्ततीति । तक्त +
अच् । गौरादित्वात् डीप् ।) मञ्जिष्ठा । इति
भावप्रकाशः ॥

भण्डीरः, पुं, (भण्डि + बाहुलकात् ईरन् ।)
समलिलक्षुपः । तक्षुलीयशकः । (यथा,—

“तक्षुलीयो मेघनादः काण्डेरस्तक्षुवेरकः ।

भण्डीरस्तक्षुली वीजो धिवज्रक्षाल्पमारियः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

शिरीषवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वटवृक्षः ।

यथा, रामायणे । २ । ७५ । २४ ।

“मालतीकुन्दगुल्लं च भण्डीरेर्निचुलैस्तथा ।

अशोकैः सप्तपर्णैश्च केतकेरितिसुतकेः ॥”

“भण्डीरी वटः ।” इति तट्टीकायां रामानुजः ।)

भण्डीरलतिका, स्त्री, (भण्डीर इव लतते इति ।
लतिः सौत्रो घातुः + अच् । स्वार्थं कन् । टाप्

अत इलम् ।) मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥

भण्डीरी, स्त्री, (भण्डीर । गौरादित्वात् डीप् ।)
मञ्जिष्ठा । इत्यमरः ॥

भण्डीलः, पुं, (भण्डीर । रणयोरैक्यम् ।) मञ्जिष्ठा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

भण्डूकः, पुं, (भण्डि + ऊक् ।) मनुष्यविशेषः ।

भाङ्गुर इति भाषा । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।

शीतलम् । ठण्डत्वम् । श्लेष्मकरत्वम् । गुणत्वम् ।

विष्टम्भित्वम् । रक्तपित्तहरत्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ श्लोकाकट्यः । इति रत्नमाला ॥

भट्ट इक् शुभे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर०-व्यक०-सेट् ।) इक् भन्दयति शुभं कल्याण-
क्रिया । इति दुर्गादासः ॥

भट्ट इ ड हर्षे । प्रीतौ । शुभे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा-आत्म०-व्यक०-सेट्-इदित् ।) इ भन्दते ।

ड भन्दते पण्डितः सदा । इति दुर्गादासः ॥

भट्टनः, पुं, (भन्दते इति । भट्टि कल्याणे + “भन्दे-
नलोपच ॥” उणा० ३ । १३० । इति भक् ।

नलोपच ।) सौमतादिबुद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥

मायादेवीसुतः । सुतेजः । पूजिते, चि । इत्युवा-